

रामलक्ष्मणयोरर्थे तदभ्युदयाय ॥ सुखोदयं सुखोदकं ॥ दानं गोभूतिलहिरण्यादेर्दानं कार्यं त्वयेतिशेषः ॥ २५ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामायणे ० वा ० बा ० एकसप्ततितमः
सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ वीरं जनकं ॥ १ ॥ एषांतुल्यः परस्परव्यतिरेकेणापरोनास्ति ॥ २ ॥ धर्मसंबंधोयुवयोर्विवाहसंबंधः सदृशोऽनुरूपः
किंचोर्मिलयासह वर्तमानायासीता तस्याः यथायोग्ययोरामलक्ष्मणयोर्यः संबंधः स्वरूपसंपदासदृशः ॥ सीतयोर्मिलयेतिपाठस्तुसुगमएव ॥ ३ ॥ किंचिदन्यद्वक्तव्यमस्ति त

रामलक्ष्मणयोरर्थे दानं कार्यं सुखोदयं ॥ २५ ॥ इत्यपेश्रीरामायणे वा ० आ ० वा ० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ७३ ॥ तमु
क्तवंतं वैदेहं विश्वामित्रो महामुनिः ॥ उवाच वचनं वीरं वसिष्ठसहितो नृप ॥ १ ॥ अचिंत्यान्यप्रमेयाणिकुलानिनरपुंगव ॥ इक्ष्वाकूणां
विदेहानां नैपांतुल्योस्तिकश्चन ॥ २ ॥ सदृशो धर्मसंबंधः सदृशो रूपसंपदा ॥ रामलक्ष्मणयोराजन्सीता चोर्मिलयासह ॥ ३ ॥ वक्तव्यं
चनरश्रेष्ठश्रूयतां वचनं मम ॥ भ्राताय वीयान् धर्मज्ञ एष राजा कुशध्वजः ॥ ४ ॥ अस्य धर्मात्मनो राजन रूपेणाप्रतिमं भुवि ॥ सुताद्वयं न
रश्रेष्ठपत्न्यर्थं वरयामहे ॥ ५ ॥ भरतस्य कुमारस्य शत्रुघ्नस्य च धीमतः ॥ वरयेते सुते राजंस्तयोरर्थे महात्मनोः ॥ ६ ॥ पुत्रादशरथस्य मेरू
पयौवनशालिनः ॥ लोकपालसमाः सर्वे देवतुल्यपराक्रमाः ॥ ७ ॥ उभयोरपि राजेन्द्र संबन्धेनानुबध्यतां ॥ इक्ष्वाकुकुलमव्यग्रं भवतः पु
ण्यकर्मणः ॥ ८ ॥ विश्वामित्रवचः श्रुत्वा वसिष्ठस्य मते तदा ॥ जनकः प्रांजलिर्वाक्यमुवाच मुनिपुंगवौ ॥ ९ ॥ कुलंधन्यमिदं मन्ये ये
षांतौ मुनिपुंगवौ ॥ सदृशं कुलसंबन्धं यदाज्ञापयतः स्वयं ॥ १० ॥

चक्षूयतामित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ कयोः पत्नीत्वार्थं तत्राह ॥ भरतस्येत्यादि ॥ आ
द्यार्थपूर्वान्वयि ॥ तथा ते सुते सीतोर्मिले तयोरर्थे रामलक्ष्मणयोरर्थे ॥ ६ ॥ दशरथपुत्रेषु न कस्मिन्नपि वरगुणन्यूनतेत्याह पुत्रा इति ॥ ७ ॥ उभयोर्भ्रात्रोः संबन्धेन इक्ष्वाकुकु
लं संबध्यतां ॥ तत्र च संबन्धे पुण्यकर्मणो भवतोऽव्यग्रं चित्तं भवत्विति शेषः ॥ कथमीदृशेन महाराजेन युगपन्मया संबन्धचतुष्टयं कार्यमिति व्यग्रतामास्त्वित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥
स्वयं न तु शिष्यादिमुखतोयत्तस्मादाज्ञापयतस्तस्मादिदं कुलंधन्यमन्ये ॥ १० ॥